

arbeyde fandt Biefald hos saa stor en Mand. Høiyagtelse og Taknemmelighed ere mine eeneste Drivefiædre: Disse er den hele lærde Verden Dem skyldig, og det er allene i den henseende ieg har holdt mig pligtig til, skjønt ubekjændt, at give Deres Velbaarenhed dette ringe Beviis derpaa. Ieg har Deres vigtige Opdagelser i alle Naturens Røiger at takke, om ieg har samlet nogen Kundskab i denne nyttige Viidenskab: Det er Dem allene at tilskrive, om ieg i det tilsendte Verk har givet nogle Prøver derpaa, som kunde være Kiændere til Fornøielse og Nytte; Dem er det altsaa ieg til Erkiændtligheds Tegn skylder en Forøring af mit ringe Arbeyde, som ieg ønsker maatte agtes værdigt til Deres Biefald og Recommendation blandt Deres Landsmænd. Ieg indseer meget vel, at det ikke kan udholde den strængeste Critic, allerhelst af Deres Velbaarenhed, som den rette Overdommer, men da det er mit første Forsøg, haaber ieg, at Manglerne undskyldes og at Viljen tages for værket. I den anden Deel af Skriftet, som ieg liigeledes vill tage mig den Frihed, at offerere Dem, skulde maaskee de fleste Feyltagelser rettes.

Ifald Deres Velbaarenhed vilde beære mig med Svar paa dette Brev, vilde ieg fornemmelig ansee det som et Tegn paa, at min Dristighed ikke er blevet ugunstigt optagen og dernæst ydmygst bede, at det maatte adresseres til min Broder I. Henric Strøm, Informator hos de Kongelige Pager ved det Danske Hof.

Imidlertid har ieg den ære med den dybeste Høiyagtelse at henleve

Borgund Præstegr
den 8de Septembr. 1762

Høiyædle og Velbaarne Herre!
Deres
underdanige Tienere
Hans Strøm
Capellan til Borgunds Kald
paa Søndmør i Bergens Stift i Norge.